

Megragadom az alkalmat, hogy a Hivatal nevében is köszönetet mondjak az Országos Erdészeti Egyesület elnökségének, szakosztályainak, vezetőinek lelkes, odaadó, eredményes tevékenységéért.

Külön köszönetet mondok DR. MADAS ANDRÁS elvtársnak, az erdőgazdasági politika egy életre szóló műveléséért, ha a könyvre gondolok, közkinccsé tételéért, a magyar erdészet tudományos és gyakorlati munkájának nemzetközi elismertetéséért. Kérem, hogy közös céljaink és a tudomány és a gyakorlatok művelésében aktivitását ne nélkülözzük.

Az új vezetőségtől — a Hivatal részéről — pedig alkotó kezdeményezést, eredményes együttműködést várunk, a Hivatal vezetői és egész kollektívája pedig azon lesz, hogy közös gazdasági és társadalompolitikai céljaink Pártunk iránymutatásának megfelelően az erdészeti ágazat terén valóra váljanak.

DR. ÉBLI GYÖRGY

ELLENŐRZŐ BIZOTTSÁGI JELENTÉS

Egyesületünk az Alapszabályoknak és az MTESZ céljainak szellemében dolgozott az elmúlt időszakban is, követve ezzel az MTESZ munkájára vonatkozó 1977. márciusi MSZMP Központi Bizottság határozatának irányvonalát. Az Országos Erdészeti Egyesület munkamódszere a Szövetség céljai végrehajtásának szolgálatában áll, biztosítja azt, hogy az Egyesület működése az Alapszabályokban rögzítettek szerint történjen.

Az ellenőrző bizottság saját feladatát, középtávú és éves munkatervét is ezek szellemében határozta meg. A mi alapvető célunk az volt, hogy ellenőrizzük az Alapszabály betartását, az alapszabályszerű működést, az egyesületi pénz- és vagyongazdálkodást, segítsük az egyesületi munka társadalmi jellegének továbbfejlesztését, az egyesületi fegyelem megőrzését. Feladatunk eredményes teljesítése érdekében rendszeres munkát végeztünk, jó kapcsolatot alakítottunk ki a helyi csoportokkal és az egyesületi központtal is.

Az Egyesület munkájának az alapját az évenként meghatározásra kerülő munkatervvek határozták meg. Az elnökség által kiadott irányelvek minden esetben — az aktualitásnak megfelelően — érvényre jutottak a munkatervvekben is. Azok a legfontosabb feladatok kerültek így meghatározásra, amelyek az egyesületi munka továbbfejlesztését szolgálják és egyben előfeltételei is az Alapszabályokban meghatározott célok megvalósításának.

Az egyesületi munka sikere döntően a helyi csoportokban végzett munka aktivitásától, eredményeitől függött. Ezért is foglalkoztunk az elmúlt években többször is a *helyi csoportok életével, munkamódszereivel*.

A helyszíni vizsgálatok, megbeszélések alapján elmondható, hogy munkájuk sokat fejlődött, a „bázis”-intézmények hatása jól érződik, de ez csak az alapvető szervezeti keretet adja meg. Az egyenetlennek tűnő munkavégzés mögött az húzódik meg, hogy a helyi csoportok tagsága nem a területi elv, hanem a munkahelyek alapján van megosztva. Alapvető rendező elvnek tartjuk azt, hogy a *helyi csoportok mindenütt integrálják a területen élő, dolgozó valamennyi erdészeti szakembert*. Ismételten felmerült és megoldásra váró feladat ezen a téren az, hogy a tagság azonos elvek szerint legyen mindenütt csoportosítva. Vigyázni kell a túlzott centralizálásra, hiszen ez az operatív, életszerű munkavégzés rovására mehet. A helyi csoportok vezetése általában jól

funkcionál, a vezetés kibővült mindenütt az ifjúsági- és a propaganda-felelősökkel. Változatlanul probléma, hogy a tagság és a vezetőség között a kapcsolat nem a legszorosabb, ez sokszor elég laza, így ez az egységes akarat érvényrejuttatását gátolja. Ezen a téren tehát a tagsági összekötőknek lenne mit tenniük. Még nem mindenütt került beállításra az agrárszektor és a természetvédelmi felelős sem, bár ezek hiánya nem okoz nehézséget ezeknél a helyi csoportoknál. A helyi csoportok vezetése komolyan foglalkozik az elnökségi határozatok végrehajtásával, de sajnos, ezeket nem mindenütt kezelik egységesen. Ezen a téren nagy segítséget jelentene, ha az elnökségi összekötők rendszere a gyakorlatban jobban funkcionálna.

A helyi csoportok az érintett valamennyi szakember részére gondoskodnak a helyzetünknek megfelelő program kialakításáról is. A látogatottság azonban a már jelzett okok miatt nem megfelelő. Javult ugyan az egyesületi munka propaganda-jellege, de ezen a téren még további előrelépésre van szükség. A helyi csoportok elérték azt, hogy a főbb kérdésekre koncentráltak munkájukkal, s általában így a helyi vezetésnek, országosan pedig az állami vezetésnek megfelelő partnerei. Az egyesületi munka demokratizmusa tehát ezen a téren jól érvényesül.

A helyi csoportok nemzetközi kapcsolatai számunkra elég áttekinthetetlenek. Az MTESZ-előirások ugyan érvényesülnek, de az áttekinthetőség, összehasonlíthatóság megteremtése a jövőben feltétlenül szükséges. A kölcsönösségi alapon szervezett tapasztalatcserék jól szolgálják az egész egyesület nemzetközi kapcsolatát.

A helyi csoportok pénz- és vagyongazdálkodásában a takarékoság, az ésszerűség jól érvényesül. A helyi csoportok munkája mellett pozitívan kell szólnunk a központi szakosztályok, szakbizottságok többévi munkájáról is. A központilag koordinált éves munkaterv alapján, rendszeres munka folyik. Az ezen a területen végzett munkáról már a főttkári beszámoló részletesen szólt.

Az ellenőrző bizottság foglalkozott a *jogi tagdíjfizetés rendjével, mértékének megváltoztatásával* is. Megállapításaink alapján, összefoglalóan elmondható, hogy az Egyesület működéséhez feltétlenül szükséges anyagi eszközök döntő hányadát a jogi tagdíjak képezik. A gazdálkodó szervek az egyesületet sajátjuknak érzik, a tagdíjfizetési morál jó. A jogi tagdíjak mértéke hosszú idő óta nem került módosításra, ezért az 1980-as évtől rendezésére javaslatot teszünk, de egyben felhívjuk arra is a figyelmet, hogy a tsz-ek irányában erőteljesebb szervező munkát kell kifejteni.

Az MTESZ vezetése az elmúlt időszakban többször foglalkozott az egyesületi ellenőrző bizottságok tevékenységének koordinálásával. Az MTESZ központi ellenőrző bizottsága felhívta a figyelmet arra, hogy az egyesületi ellenőrző bizottságok munkájában az *érdemi ellenőrzés részaránya emelkedjen* úgy, hogy ez ne szakadjon el a gazdálkodás ellenőrzésétől sem. Ennek következtében a bizottság munkájának tartalmi része erősödik.

Az Egyesület *pénz- és vagyongazdálkodásának ellenőrzése* keretében vizsgálunk kell azt is, hogy a rendelkezésre álló forrás fedezi-e a feladatok végrehajtásához szükséges anyagi alapot, a pénzgazdálkodás szem előtt tartja-e a gazdaságosságot, az ésszerűséget, a takarékoságot. A Szövetség illetékesei a tételek dokumentációs vizsgálatokat végzik, így tételek, számszaki ellenőrzést mi nem végeztünk. A beszámolási időszakban az MTESZ központi ellenőrzési osztálya kétszer tartott ellenőrzést. A vizsgálatok az egyesületi pénz- és vagyongazdálkodás *szabályszerűségét állapították meg*, s az e területen dolgozó munkatársaink jó munkájáról elismeréssel szóltak.

Az 1978. évi költségvetést 2328/mFt bevétellel és ugyanennyi kiadási elő-

irányzattal állítottuk össze. A bevételi előirányzatot 0,9%-kal túlteljesítettük, 2350/mFt volt a tényleges bevételünk, míg a kiadási előirányzatnál 14,2%-os megtakarítást értünk el, összes kiadásunk 1998/mFt volt. Ennek következtében az év végén 352/mFt összegű maradvánnyal számolhattunk, amely végül is az 1979. évi gazdálkodásunkat segíti.

A *bevételek* részletes számbavételéből megállapítható, hogy az összes bevételből 25,9%-kal az egyéni tagdíjak és 34,6%-kal a jogi tagdíjak részesednek. Az egyesületi élet komoly és döntő anyagi bázisa származik ebből a két forrásból. Az elmúlt választási periódusban felemeltük az egyéni tagdíjakat is, s ennek ellentétéleként az egyesület valamennyi tagja továbbra is díjmentesen kapja „Az Erdő” c. szaklapunkat. Az összes bevételünk az elmúlt időszakban közel 20%-kal emelkedett. Az egyesületi tagdíjfizetési morál általában jó.

Az egyes *kiadás rovatok* főbb számainak elemzése a következőket mutatta az 1978-as évben:

1. Az „*Összetett működési költségek*” főcsoportban előirányzott 1272/mFt helyett csak 1111/mFt-ot használtunk fel. A teljesítés 87,3%-os. Az állami és párt-intenciók hatására tudatosan racionalizáltuk a rendezvények számát, de ez nem hatott vissza károsan az egyesületi életre. Arra törekedtünk, hogy csak a témakörben legjáratosabbak vegyenek részt a rendezvényeken, így a rendezvények színvonala is emelkedett. Nagyot léptünk előre a konferenciák, kongresszusok önköltségességének javításában is. A rendezvényeink bevételei ugyan meghaladták a felmerült költségeket, de úgy érezzük, hogy ezzel a bevételek fő forrását mégsem tudjuk megteremteni. Ebben a főcsoportban kell elszámolni a kiadásaink 55,6%-át, s ez az arány az elmúlt években mindig magasabb volt. A helyi csoportok támogatására mintegy 380/mFt-ot használtunk fel, ami gyakorlatilag az előző évek szintjét jelenti.
2. A „*Személyi jellegű működési költségek*” főrovatban az előírt 710/mFt helyett 509/mFt-ot használtunk fel. Csökkent a bel- és külföldi kiküldetések összege, kevesebb volt a reprezentációra fordított összeg is, ennek aránya nem jelentős.
3. Az „*Egyéb működési költségek*” rovaton a tervezett 346/mFt-tal szemben, 378/mFt-ot használtunk fel, ezen a területen 9,2%-kal emelkedtek a költségeink. Jelentősebb emelkedés az üzemeltetési költségekben következett be, de ezek az egyesületen kívüli okok miatt következtek be.

Költségvetésünk a MÉM., az Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaságok és a tagok anyagi hozzájárulásából eredően eddig biztosította a tervszerű munkavégzéshez feltétlenül szükséges anyagi eszközöket. Az MTESZ gazdálkodási rendszerének változtatása folyamatban van, amelyről ezen a fórumon csak annyit kívánok megemlíteni, hogy megértettük a változás szükségszerűségét. Tisztábbá, világosabbá kell tenni a jogcímek szerinti költséggazdálkodást, s ezen a téren az MTESZ központi apparátusával együtt kell működünk.

A választási periódus végén számot adhatunk arról is, hogy az elmúlt időszakban a szó szoros értelmében vett *egyesületi fegyelmet nem érte sérelem*, ilyen ügy nem került a bizottság elé. Tágabb értelemben véve a kiadott határozatok nem teljesítése, vagy a központi felhívások figyelmen kívül hagyása, a sokszor felelőtlen kritikai szellem stb. szintén fegyelmi kérdéscsoport. Ezen a téren viszont sokkal nagyobb fegyelmet kell teremtenünk.

Az elmúlt választási időszak munkájának értékelése során a „hogyan tovább?” kérdéscsoport is felmerül. Néhány gondolatot szeretnénk megfogalmazni útravalóul az új ellenőrző bizottság munkájának segítéséhez.

Törekedjenek arra, hogy az egyesületi ellenőrzések fő iránya a jobb mű-

ködést segítse elő. A tartalmi munkavégzés során vizsgálják és tegyenek javaslatot a párhuzamos tevékenységek csökkentésére, az átfedések kiküszöbölésére, vizsgálják az egyesületi élet tudományos és termelési hátterét, az együttműködések pozitív, negatív hatását. Továbbra is szerepeljen a tagság kor és nem szerinti összetételének vizsgálata, hiszen a hosszútávú működés elengedhetetlen feltétele az, hogy a fiatal szakemberek bevonása hogyan történik, milyen a KISZ-szel, az oktató intézményekkel a kapcsolat stb. Alapvető szempontként kell figyelembe venni azt, hogy az ellenőrző bizottság a közgyűlés választott szerve, ezért folyamatosan figyelemmel kell kísérniök a közgyűlési és az MTESZ-határozatok teljesítését is. Ha az általánosan megfogalmazott, s az Alapszabályban rögzített feladatokon túl, ezen kérdéscsoportokkal is foglalkoznak, eredményes lehet munkájuk.

DR. KECSKÉS SÁNDOR

HOZZÁSZÓLÁS

Engedjék meg, hogy Egyetemünk Tanácsa és politikai, társadalmi és állami vezetése nevében köszöntsem az erdészek nagy családját képviselő küldöttközgyűlés résztvevőit, s jó munkát kívánjak ezekben az órákban az ágazat, az erdész-társadalom érdekét szolgáló tevékenységükben.

Amíg a vezetés beszámolóját hallgattam, elnéztem az itt ülők sorait, felmerült bennem a gondolat, vajon 1866 óta az Országos Erdészeti Egyesület alapításának évétől kezdve hány ilyen vezetőségválasztó közgyűlésre került sor. Ennek a nagyhírű társadalmi szervezetnek a vezetői, választott képviselői ez alatt a több mint 100 év alatt vajon hányféle politikai színezetben, a gondolatok milyen széles skáláján fogalmazták meg az erdők szeretetét, védelmének szükségességét, gyarapításának cselekvési programját.

Gondolatban gyors számvetést végeztem arról is, hogy ez a most megválasztásra kerülő vezetőség társadalmi alapon — idézőjelbe téve — hány a szakmában foglalkoztatott dolgozó és családtag sorsának intézésével lép majd kapcsolatba. Ha nem is nagy ez a szám — családtagokkal együtt mintegy 200 000 főre becsülhető — felelősség, lelkiismeretesség, kollektivitás, egyszóval pártosság tekintetében ennek a vezetőségnek semmivel sem lesznek kisebb feladatai, mint társadalmi közösségünk nagyobb csoportjait irányító vezetőségeinek.

Az erdőgazdálkodás felszabadulást követő töretlen fejlődését tiszteletre méltó adatokkal jellemezhetjük, több, értékesebb, de mondhatnám úgy is, hogy szebb erdővel rendelkezünk, mint 1945-ben. A kitermelésre érett faanyagot magasabb hatékonysággal hasznosítjuk, hazai erdőink évről-évre fokozódó mértékben járulnak hozzá a szükséglet kielégítéséhez. Erdeink védelmi szerepét, üdülési funkcióját kedvezőbbnek ítélnéljük, mint bármikor korábban. Kiemelkednek a vadgazdálkodás, és a vadászat terén elért eredmények.

Az eredmények mellett látnunk kell azonban, hogy utunk korántsem problémamentes. Ebben többféle ok játszik közre. Közismert, hogy nem vagyunk elég gazdagok ahhoz, hogy minden, a tudomány által kimunkált elképzelésünket megvalósíthassuk. Ismert az is, hogy a szellemi potenciál hasznosításában szükség van az összefogásra, nagyszerű távlati célkitűzéseink megvalósítására.